

Zastavte se lidé, poslyšte píseň mou
je o tom jak jednou světlo prohrálo s temnotou
Nebude to píseň skočná, to svižné tempo by jí neslušelo snad
ale musel jsem ji napsat a teď vám ji chci hrát
A bude to zlé, těžké a zlé

Můj kamarád Emil P. když mu bylo skoro třicet let
se dozvěděl, že má zlou nemoc, že může umřít co nevidět
Pak mu doktoři vzali kus těla jako se berou větve stromů
a řekli, víc tu nejde dělat a můžete jít domů
A bylo to zlé, těžké a zlé

Ptal jsem se ho jaké to je vědět, že skončíš teď v této chvíli
řekl, že celý rok se z lůžka díval na strop a viděl anděla, ten
byl bílý
A já pil, já jenom pil, já hlupák pil a marnil čas
a půlku času jsem měl dát radši jemu a druhou hodit mezi vás
A bylo to zlé, těžké a zlé

Můj kamarád Emil P. řekl mi jednou na hotelu Brichta
dokaž i za mně, že všechno jde a já se přiopile chichtal
Neboť jsem nezahlídl bílý strop a anděla nad námi všemi
a měl jsem milion různých výmluv a Emil opouštěl zemi
A bylo to zlé, těžké a zlé

Vzpomeňte na něj kdo jste ho znali a vy kdo neznali vězte, že žil
neměl velké svaly a přesto silný byl
Tuhle píseň sepsal Jaromír N. na památku kamaráda Emila
kterého zákeřná nemoc zabila
A bylo to zlé, těžké a zlé
a bylo to zlé, těžké a zlé